

Плѣвенъ: той носеше дата-та на послѣдня-та година и едва туку що бѣше приврѣшенъ. При Янтра-та, той ми прѣставяше единъ оригиналъ изгледъ. Като вѣзлизахъ самъ на нагорнище-то на Ебели по обработени-тѣ стени (но не мастерски), кой-то заобикаляха село-то, право нарѣчено Студена, сѫгледахъ на странище-то единъ видъ голѣмъ храстъ (тржнъ), кой-то ма сижна. Тогава азъ са попитахъ: този пѫтъ е новъ, скоро свѣршенъ и постланъ съ камане, а защо той е покритъ отъ една бодлива гора, пѫлна съ тржне на единъ метръ височина? Никой конникъ, нито коларь, не вѣрваше по този пѫтъ и азъ направихъ като други-тѣ — отбихъ са отъ вѣнъ пѫтя, и вѣрвяхъ по-лесно по трѣва-та на странище-то. Но откѣде бѣха са зели тѣзи толкова гѣсти тржне на пѫтя, кога-то по странище-то ги нѣмаше никакъ? Макадамова-та система за правене на пѫтища-та много спомага на тѣзи тржне да растатъ, защо-то сѫ покрити съ чупени камане. Този омразенъ тржнъ е сѫщия, кого-то една русска експедиция е прѣнесла въ Ромжния, и то ето какъ: сѣки знае съ каква строгость главатари-тѣ на русска-та войска наложиха прѣносяніе-то на цѣлъ находящъ са подъ расположение-то имъ баталіонъ отъ Молдо-Влахия. Тѣзи сирѣмаси бѣха прѣнесени чакъ до Сливенъ, дорѣ до Адрианополъ, отъ дѣ-то едва една четвѣрта са вѣрна въ Ромжния. Тѣ прѣнесоха тамъ, съ рогатий си скотъ, кой-то полека лека изгиба, сѣмена-та на този тржнъ, ѹто чудесно расте въ отвѣдъ Дунавска-та земя. Това нѣщо ми каза единъ молдавски землемерецъ прѣди десетъ години.

«На единъ часъ и половина отъ Булгарени прѣминахъ по край една хубава могила, нарѣчена Султанъ-Тепеси. Този врѣхъ бѣ край единъ пѣсачливъ проходъ, кой-то са простира почти отвѣсно врѣхъ долина-та на рѣка-та Осмъ; отъ това крайще, азъ имахъ единъ прекрасенъ изгледъ вѣрху тази широка долина, а най-вече вѣрху тази поляна, покрита съ джрвета, села, чифтелици, стада, пѫлна съ движение и животъ. Плитка-та и шумяща рѣка са изгубваше из-между високи-тѣ си брѣгове. Поле-то, кое-то напушахъ, бѣше частъ отъ поле-то на Никополъ, ѹто остава отъ дѣсна-та ми страна.

«Долна Бѣлгария мяза сѫвѣршенно на наша-та Беансъ: сѫщи-тѣ вѣлкообразни джлжини, сѫща-та плодовитостъ, сѫща-та рядкостъ на гори, освенъ въ нѣкои долини. Сега при стигамъ въ Плѣвенъ.